

הראשון, אח שלישי.

ולאח שנולד אסור לייכם את אשת האח הראשון, מפני שלא היתה להם ישיבה אחת בעולם, והתורה אמרה, בתחילת פרשת יבום, "כי ישבו אחים יחדו".

ואחר כך ייכם האח השני את אשת אחיו הראשון, ומת האח השני.

ונפלות עתה לפני האח השלישי שתי יבמות: האחת, שהיתה כבר נשואה לאח הראשון שלא היה בעולמו, והיא ערוה עליו כאשת אח שיש לו בנים. והשניה, שהיתה נשואה רק לאחיו השני, שהיתה לו ישיבה אחת עמו בעולמו.

הרי הראשונה, שהיתה נשואה לאחיו הראשון, יוצאה ממנו ללא צורך בחליצה, משום ערות אשת אחיו שלא היה בעולמו.

והשניה — משום צרתה, צרת ערות אשת אח שאין לו היתר יבום.

ואם עשה בה האח השני מאמר, קידושין מדרבנן, שתיקנו חכמים שיקדש היבם את יבמתו לפני שיבוא עליה, ומת האח השני, ונמצאת אשתו של האח השני צרתה של אשתו של האח הראשון, מדרבנן, עקב קידושי המאמר של האח השני, והרי שתיהן נופלות מהאח השני לפני האח השלישי [הראשונה נופלת ממנו מדרבנן, והשניה מן התורה].

הרי השניה, אשתו של השני, חולצת מן התורה, שהרי מן התורה לא תפסו קידושי השני, ואין היא צרת ערוה.

ולא מתייבמת, מדרבנן, כיון שהיא נחשבת

קבא רבא וקבא זוטא, בין איפה גדולה ובין איפה קטנה — מיגדר מתגלגלים הם במורד, ואזיל, והולכים ומתעוותים בגילגולם במורד.

והנמשל הם הפסולים, שמתגולגלים ויורדים ממקום למקום.

שתחילה יורדים הפסולים ל"שאל".

ומשאל, שהיא מקום גבוה, הם יורדים ומתגלגלים לתרמוד.

ומתרמוד הם יורדים למישן, וממישן להרפניא.

הדרן עלך פרק חמש עשרה נשים

פרק כיצד

מתניתין:

בפרק ראשון נשנית ערות "אשת אחיו שלא היה בעולמו", בכלל חמש עשרה הנשים שפטורות מן החליצה ומן היבום, ואף פטורות צרותיהן מן החליצה ומן היבום.

ובאה משנתנו לבאר:

כיצד היא ערות "אשת אחיו שלא היה בעולמו" שאינה מתייבמת, ואף פטורת את צרתה מן החליצה ומן היבום?

כגון שהיו שני אחים שישבו יחד בעולם, ומת אחד מהן, ונולד להן, לאחר מיתת האח